

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VII. évf. 84. sz.
2012. MÁRCIUS
(LXXXII. évf. 15.890. sz.)

Stefka István:

Félmillióan

Százezer emberre gondoltunk - mi szervezők, a Demokrata, a Magyar Hírlap és a CÖF -, amikor meghirdettük a Békemenetet Magyarországról. S erre eljöttek magyarok, nem magyarok, barátaink, szabadságszerető emberek a világ minden tájáról vagy ötszázezren. A Belügyminisztérium hivatalos közlése szerint emberemlékezet óta nem tüntettek annyian Budapest utcáin, mint január 21-én, szombaton. Köszönjük magyarok, köszönjük a Hősök terén, az Andrássy úton, a Kossuth téren a tapsokat, köszönjük a határon túliaknak, a nyugati magyaroknak, lengyel testvéreinknek és a szolidáris külföldieknek, legyel eljöttek és üzentek, köszönjük ezt a felemelő összefogást, hogy elegetek volt a hecckampányból, Magyarország lejáratásából, egy ezeréves keresztény állam kiközösítéséből. Tudjuk, sokan jöttek el a békemenetbe Orbán Viktor mellett közösséget vállalni olyanok is, akik rosszabbul élnek másfél éve, mint azelőtt. De ez volt a felemelő, hogy érzéseiteket nem aprópénzre váltottátok, hanem Ti, akik ott voltatok, láttátok a reményt, a biztos jövőt, ami megvalósul majd, ha a posztján marad Orbán Viktor és ez a jobbközép kormány.

Mi magyarok európaiak vagyunk immár ezeregy század éve. Sokszor elmondtuk, de úgy látszik, nem elégszer: védjük Európát a tatár, a török ellen, megakadályoztuk a gyilkos bolsevizmus továbbterjedését az 1956-os forradalommal és szabadságharcunkkal, de elsőként bontottuk le a vasfüggönyt is 1989-ben a kelet-közép-európai szocialista államok közül. Nekünk nem kell elmagyarítani, hogy hol van Európa, hol van az európaiság, és mit jelent demokratának lenni. Nekünk nem kell antiszemitizmusról, rasszizmusról prédikálni, amikor itt vallási és faji megkülönböztetés nélkül bárki tulajdonhoz, pozícióhoz juthat, és biztonságban érezheti magát. Most ezzel a békemenettel megmutattuk, mennyien vagyunk és még sokszorosan mennyien lehetünk, ha bántják a magyart. Ennek a gigantikus tömegnek a jelenléte üzenet azoknak a posztkommunistáknak, elvakult liberálisoknak, akik itthon és külföldön gyalázzák hazánkat, hogy nem veszélytelen cibálni a még békés oroszán bajszát, és

Köszönjük,
Magyarország!

Beláthatatlan tömeg hömpölyög végig az Andrássy úton

nem veszélytelen büszkeségében megsérteni egy nemzetet. Nem veszélytelen olyanokat mondogatni gúnyosan, hogy most egy nép gazdasági szabadságharcát vívja. Igen, azt teszi, mert elege van az évtizedekig tartó elnyomásból, legyen az katonai vagy pénzügyi. Éppen

ezért tart ki az a kétharmad, és egyre többen Orbán Viktor mellett, mert az emberek világosan látják, végre van Magyarországnak egy olyan miniszterelnöke, aki országa, hazája érdekeiért harcol, aki naggyá szeretné tenni a nemzetét. Ez miért bűn, kedves elvtársak? Talán nem kellene minden percben elárulni a szülőföldet, mint tették néhányan az Európai Parlament múlt heti, strasbourgi vitanapján.

Ott levezgáztak a magyar balliberális „hazafiak”. Bemutatták a jelenlévőknek és sok millió nézőnek, hogyan kell elárulni a hazát, hogyan kell hazudni a nemzetről. Ezen még az uniós képviselők is csodálkoztak. Egyik sem merete még eddig szidni, szégyenpadra küldeni hazáját, amely képviselőnek odaküldte. Bokros Lajos, Tabajdi Csaba - kipróbált pártállamiak - és Göncz Kinga - apja nyomdokait követve - felszólalásaiban nem tagadta meg szocialista és szabad demokrata elveit: valótlanosságokat állított, gyűlöletet szított Magyarországgal szemben, mint tették azt kilencven éve Jászi Oszkárék, Kun Bélaék és a hasonzorúek. Bár arra hivatkoztak, hogy Orbán Viktor és kormánya politikáját kritizálják, ahogyan a többi kifelé üzengető balos szájkaratézó teszi, ennek ellenére mindenki előtt világossá vált - még az itthoni baloldali szimpatizánsok előtt is -, hogy ezek az emberek árulkodtak egy jót, természetesen hazugságokat, és valójában a nemzetközi pénzügyi érdekeiért dolgoznak. A televízió képernyőjén látni e három magyar „européerent”, hogy kicsit szégyellték magukat, amikor Magyarországot, a magyar embereket, a magyar kétharmad választóit becsmérelték, de már nem lehetett mit tenni, hiszen ezért küldték ki őket Brüsszelbe, Strasbourgba.

Az évtizedes tüntetése bizonyítékként szolgál Európának, a világnak, minden jóakarátú magyarnak, hogy ha baj van, ha veszélyben a haza, akkor minden patrióta nemcsak egy embert tud magával hozni, hanem ötöt, tizet, de akár százat is.

<http://www.magyarhirlap.hu/velemen/felmillioan.html>

A szombati [2012.1.21. Szerk.] békemenetről hiábavalóság számháborúzni. Akárhogyan is alakulnak a mai és a későbbi tárgyalások, ez a közel félmillió ember megmutatta, milyen a nemzet, ha VAN. Ha létezik, ha él, ha cselekszik. Ha nem a pénz tartja hatalmában, hanem a közös ihlet. (Apáti Miklós)

Szerető Szabolcs:

Magyarország megmozdult

Szombat este óta egy kicsit minden más Magyarországon. Még akkor is, ha a méretével minden várakozást felülmúló civil békemenet látszólag senkit sem zökkentett ki jól begyakorolt szerepéből: a tényeket rugalmasan kezelő, kormányellenes hazai és külföldi sajtó, a balliberális ellenzék ott folytatta, ahol abba sem hagyta. Pedig mi is tudjuk, ők is tudják, valami váratlan történt, amiről például a washingtoni döntéshozók is tájékozódhatnak majd. Ha nem a New York Times torz tükréből, hát a követségük távirataiból.

Példátlan erődemonstráció - talán így lehet a legpontosabban jellemezni a több százéves budapesti felvonulást. Akik ott voltak, gúnyosan jószólgatták maguk között, ki és hogyan fogja elhazudni a békemenet nagyságát. Pedig ez az a szint, ahol értelmét veszti a számháború. A legpontosabb becslés: a létszám felbecsülhetetlen. Annyian voltunk, mint civilek által meghirdetett demonstráción a rendszerváltozás óta soha. Néhány 1989-es megmozdulás vagy a Fidesz 2002. áprilisi választási nagygyűlése mozdított meg hasonló nagyságrendben embereket, no meg 1956, de hát akkor forradalom volt. És többször annyian, mint ahányan a közelmúlt bármelyik úgymond rendszerellenes megmozdulásán. Hiába döngette néhány hete a mellét a kormánygyűlöli tábor: Budapesten az utca az ellenzéké.

A politikusi szónoklat nélkül véget ért, békés felvonuláson hangos szót alig lehe-

tett hallani, a tömeg hol a Kossuth-nótát, hol a székely himnuszt énekelte. Ennek a menetnek volt méltósága, senki sem rázta az öklét, senki sem égetett zászlót vagy operaházi meghívót. Bayer Zsolt, Bencsik András és a többi ötletgazda tökéletes ütemérzékkel szervezték meg a felvonulást, ami kiállítás volt a kívülről-belülről nehéztüzsérgéssel lött, nehéz helyzetbe került kormány és a miniszterelnök, egyben a nemzeti szuverenitás és méltóság, a népfelség elvén alapuló demokratikus döntéshozatal, a valódi európai értékek mellett. Az ezer okból jogosan bírálható Orbán-kormányt olyan hőfokú és olyan méltatlan, minden józan mértéket elvető támadások érték az elmúlt hetekben, amelyek bumerángthatást váltottak ki. Százegyzetben szólalt meg a vészcsengő: a veszélyérzet csalt ki ennyi embert az utcára.

*

Folyt. a 2 oldalon

Székely János (*):

A hazánkat érő támadások okairól

Krisztus mondta: ha gyűlöl majd benneteket a világ, gondoljatok arra, hogy engem előbb gyűlölt nálatok (Jn 15,18). Különleges aktualitást kapnak ezek a szavak ma, amikor sokan szerete a világban ösztűz alá vették hazánkat.

Mi ennek a gyűlöletnek az oka? A valódi ok az, hogy hazánk olyan alapvető emberi értékek mellé állt oda, amelyeket ma sokan lerombolni szeretnének. A magyar parlament olyan alkotmányt adott az országnak, amely Isten nevével kezdődik (Preambulum), amely azt állítja, hogy a magzat életét védelem illeti meg a fogantatástól kezdve (Szabadság és felelősség II), hogy Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között létező életközösséget (Alapvetés L). Az alkotmány azt is kijelenti, hogy a család a nemzet fennmaradásának alapja, és hogy az adó mértékét a gyermeknevelés kiadásainak figyelembevételével kell megállapítani (Szabadság és felelősség XXX). Nyilván sokan vannak a világon, akiknek nem tetszik ezeknek az emberi alapértékeknek ez a határozott megfogalmazása.

Mi több, a magyar kormány átmeneti külön adót vetett ki a bankokra. Ez pedig természetesen aggodalommal tölti el a pénzügyi urait, nehogy a példa ragadós legyen.

*

A hazánkat érő támadások oka alapvetően ez. Természetesen ezeket az okokat nem nevezik néven, helyette más, kisebb jelentőségű vádpontokat említenek. Az egyik ilyen vádpont az egyházakról szóló törvény. Ennek a törvénynek az a célja, hogy az ún. *business* egyházaktól megvonja az egyházi

Folyt. a 2 oldalon

A TARTALOMBÓL: NEMZETI ÜNNEP MÁRCIUS 17-ÉN A HUNGÁRIÁBAN 19 ÓRA!

Olvasólevelek a Békemenetről	2.o.
Costa Concordia az élet	3.o.
Piller Éva: Támadássorozat	4.o.
Bartusz Réka: Az önféjűség ára ...	4.o.
Barkuti J.: Magyarországi helyzet ...	5.o.
Mit Hallott az AMH?	6.o.
In Memoriam Csurka István	7.o.
Kettős mérce a sajtóban	7.o.
Kolomp! Kolomp!	HUFI I.
Dél-amerikai Néptáncfesztivál ...	HUFI II.
Tisza tutajtúra 2013	HUFI III.
Csurka a ZIK emlékkönyvében ...	HUFI IV.
Hungria y el Nuevo Orden Mundial ...	SP I
Difusión cultural Mindszentynum	SP II
Cartas a Clarín y La Nación	SP II-III

Kedveseim!

Bizony ránk fér az ima, mert ördögi erők szövetkeznek ellenünk, de Szűzanya országa vagyunk, nem árthat nekünk semmi! Ott voltam én is a Békemeneten, és mondhatom, nagyon meghatódtam, pedig edzett vagyok. Még az is elhangzott, hogy polgárháborút szítanak Amerikából a nemzet megosztására! Ma reggel is pl. a Kossuth rádióban egy aljas baloldali szólaltattak meg, aki azt merete mondani, hogy lefizették az embereket, hogy menjenek el szombaton [január 21. Szerk.], de amikor megkérdezték tudja-e bizonyítani - hát „csak olvasta valahol”! Senkit a civil szervezők közül a közmédiában nem interjúváltak meg, csak az ellenzék - és ez a „médiaszabadság korlátozása”? Van, aki azt mondja: néhány tízezer ember, pedig 1 millióan lehettünk... Gondoljátok meg, hogy teljesen tele volt a Kossuth tér és az Oktogon között, tehát a Nagykörútnál volt a vége még 6 órakor is, 4-től 7-ig vonultak teljes útszélességben a Hősök terétől az emberek némán, mécsesekkel, fáklyákkal, egy táltos-dob kíséretében. Tábla is sok volt: „Szívvel-lélekkel”, és „Nem leszünk gyarmat” - angolul is, hogy értsék... Egy táblát olvasott fel a szervező Demokrata: az IMF, EU és USA hány éves, és Magyarország?: 1115! Még Árpádsávos zászló semigen volt, csak magyar.

A rendőrség nyilatkozatát csak szalagcímben lehetett olvasni: emberemlékezet óta ennyi ember nem gyűlt össze. Némán, csöndben, méltósággal, kisgyerekekkel. Tény, hogy inkább 50 év felettiek és sok egyedül levő idős asszony volt, de sok baráti házaspár együtt. És mindenki segített a másoknak, türelmesen vártuk hazafelé a villamost. Nem volt semmi hangoskodás, semmi. Én azt gondoltam először, nem megyek el a Kossuth térig, mert tudtam: ennyi ember nem fér el ott, de maguk az emberek továbbvonultak, irányítás nélkül, aztán mondta is a szervező, hogy a Szózat után menjenek békével, büszkeséggel haza és engedjenek helyet az érkezőknek. Mellettem egy úriember azt kérdezte, merre van a Nyugati pályaudvar, mert Szegedről jöttek, mellette Kecskemétről... De **jöttek az egész Kárpát-medencéből!**

Azt kell mondanom, egész különös! Senki politikus nem volt ott, semmi beszéd, csak Dobó István esküjét énekelte egy nyíregyházi csoport és a Szózatot énekelte meg a székely himnuszt. Amikor a kivilágított Bazilika mellett mentünk teljes szélességben a Bajcsyn, ösztönösen is imádkoztam az országért.

**dr. Buzna Margit építészmérnök,
Budapest**

Drága barátaim!

Szerencsésnek tartom magam, hogy ezekben az időkben élek és részt vehetem Magyarország felemelkedéséért, tisztulásáért tartott budapesti Békemeneten.

MAGYARORSZÁG MEGMOZDULT...

(folyt. az 1. oldalról)

Anélkül, hogy most ennek az okait boncolgatnánk, megállapíthatjuk, hogy divat lett Magyarországra belerúgni, világlap felületes kommentátorától miniállam miniszteréig sokan üzik ezt a sportot. Az Európai Parlament múlt szerdai vitája pedig valósággal belegázolt a magyar néplélekbe (bár aznap mégis jó volt magyarnak lenni). Ott kellett volna a Magyarország elmúlt másfél éves átalakítását elutasítóknak tagolt beszéddel, érvekkel megindokolniuk álláspontjukat. Ám a kritikusoktól csak a gyűlölet lávaömlésére futotta, a fortyogó indulatnak pedig arca is lett: Cohn-Bendit, Bokros, Verhofstadt... A mélypont Barroso hipokrita megjegyzése volt: ez a vita nem Magyarország ellen, hanem Magyarországért van. Hát persze. Szombaton a magyar polgárok kritikus tömege jelezte finom, úri modor-

Az Olvasó írja...

Még egyik nap Csíkpálfalván megpuoltam a juhaim körmeit, másnap a Magyar Parlament előtt énekeltem sok magyar testvérrel közösen a Magyar és a Székely himnuszt. Éreztük, hogy Itthon vagyunk, és a helyünkön.

Istentől való érzések voltak, amikor és ahogyan a maroknyi székely sereget sírva „ISTEN HOZOTT TITEKET” fogadták az anyaországi testvérek. Öleltek, csókoltak minket „de jó, hogy itt vagytok, haza jöttetek”, mindenki sírt örömeiben, hogy együtt vagyunk. Történelmi és felemelő EGYEDI esemény volt, nincs az a méltó szó, ami ezeket a pillanatokot leírhatja! Csak átélni, megélni lehet és érdemes. Hálás vagyok Istennek, hogy megérhettem és a **helyemen lehettem.**

Isten áldja a magyar Nemzetet, és legyen igazi béke a Földön!

Ferencz Levente, Székelyföld

(Levélrészlet):

... Én nem tudom felmérni, hogy hányan lehettünk, mert ameddig a szem ellátott, csak ember és zászló és fáklya látszott. A rendőrök hihetetlenül kulturáltak, segítőkészek voltak. Volt, aki elbotlott, elesett, s azonnal többen ugrottak a segítségére. Volt, aki idős kora miatt kiállt a menetből pihenni, és amíg ki tudott a szélre jutni, addig mindenki megállt mögötte. Hihetetlenül figyeltek az emberek egymásra, vigyázták egymást. Voltak egész kicsi gyerekekkel. A gyerekek olyan békességben viselték az utat, hogy öröm volt látni. Igen, jó volt ott lenni. Az a helyzet, hogy aki ebben is a különböző kifogásokat keresi, aki ebben a tegnapi napban is az amúgy ott még árnyékában sem érzékelhető ördögöt kergeti, az vagy nem normális, vagy nem magyar.

Az egész úton valami fantasztikus boldogság ragyogott az emberek arcán. Ez nem pártdemonstráció volt, gyerekek, ez a magyar nemzet egységfelmutatása volt. Amikor mi elérkeztünk az Országház közelébe, a kivilágított tér, az Országház fölött „aranyszínű” (ezt a fényhatás tette) galambok keringtek egy jó darabig...

Szóval, nekem mondhat bárki bármit, én ott voltam egy barátunkkal együtt, és soha nem bánom meg, hogy ott voltam. Még egyszer hangsúlyozom: mindegy, hogy ki szervezte, mindegy, minek képzelték a szervezők az egészet, ez egy büszke, boldog, hatalmas erőt adó, abszolút békés, kulturált menet volt. Ebben erő volt, nem is akármekkora. Találkoztam olyanokkal is, akikkel korábban nézeteltéréseim voltak, és úgy üdvözlöttük egymást, olyan szeretettel, mintha mi sem történt volna soha közöttünk. És tudjátok, ez a lényeg! Ide kellene végre eljutni, hogy Isten arcát lássuk, tiszteljük, szeressük mindannyiunkban. Tegnap ez történt. Legalábbis velem.

Isten áldjon Benneteket!

Nirschné Henn Edith, Budapest

Gondolatok:

- **A Békemenet, bár jelképes esemény, valós eredményt érhet el.** Egy ilyen rendezvénynek a közösségépítésben is komoly szerepe van. Az elmúlt évtizedekben rengeteg tüntetésen vettem részt, és tapasztalatból mondhatom, a közös célért való kiállás összekovácsolja az embereket.

- A Békemenet célja felhívni a világ és a kormány figyelmét arra, hogy jobban oda kell figyelni a magyar népre. Úgy érzem, jó ideje hiányzik, hogy a fontos döntések előtt a kormányzat kikérje az emberek véleményét, és megfelelően tájékoztassa őket. Fontosnak tartom továbbá, hogy arra buzdítsuk a külföldön élő rokonokat és barátokat, leplezzék le a hazugságokat, amelyeket az ottani sajtó ír hazánkról!

Czakó Gábor. (CSOA)

(...) Azért határoztam el, hogy csatlakozom a szombati Békemenethez, mert komolyan aggódom a magyar népért, a magyar emberek jövőjéért. Ezzel a megmozdulással a legfőbb célunk, hogy mindenki számára egyértelműsítsük, igenis hajlandók vagyunk tenni az országunkért.

A hazáért való tenni akarást jelképezi a menet, amely egyben kiállítás az Orbán-kormány mellett is. Nagy vonalakban egyetérték a kormány intézkedéseivel, mert világosan látszik, hogy minden erejével próbál javítani az emberek sorsán. Sajnos ma Magyarországon irracionális sikon történnek a dolgok. Hogy csak egy példát emeljek ki, tarthatatlan, ahogy a **külföldi bankok a magyar nép munkáján akarnak meggazdagodni. Ez ellen tenni kell!** Úgy gondolom, részünkről minimális áldozat, hogy részt vettünk egy ilyen eseményen, és ha mással nem, hát jelenlétünkkel kifejeztük az akaratumat. Hozzáteszem, **én hiszek Isten segítségében, ezért a békés menet számomra néma ima, amelyben megmaradásáért könyörgött a nép. S mivel az ima mindig meghallgatásra talál, egyszerűen nem lehet eredménytelen.**

Prof. Papp Lajos szívsebész

2012. január 21

„Szemébe
a
kommunizmust!”

A HAZÁNKAT ÉRŐ TÁMADÁSOK OKAIRÓL...

(folyt. az 1. oldalról)

státuszt. Magyarországon ui., szemben nagyon sok európai állammal, az egyházi oktatási, egészségügyi és szociális intézmények azonos állami finanszírozásban részesülnek, mint a hasonló állami intézmények, hiszen ugyanolyan adófizető polgárok számára nyújtják a nevelés, vagy a gyógyítás szolgálatát. Hazánkban ezért számos olyan ál-egyház jött létre, amelyeknek a legfőbb célja az állami támogatás megszerzése volt. Az új egyházi törvény ezen a helyzeten változtat. Pontosabban körülírja a feltételeket, amelyek alapján egy közösség elnyerheti az egyházi státuszt (legalább ezer tag; legalább 20 éves jelenlét az országban stb.). Azok a közösségek, amelyek nem kapják meg az egyházi státuszt, nyugodtan folytathatják a működésüket, csak az intézményeik állami finanszírozását nem fogják megkapni.

Természetesen a magyar parlament és a kormány követett el hibákat is a munkája során. Ilyenek voltak a médiatörvény egyes - később meg is változtatott - pontjai, vagy a jegybanktörvény esetében néhány, talán szükségtelen módosítás, amely támadásokra adott alkalmat. Ugyanígy helyesebb lett volna a bankokkal való

A fáradt miniszterelnök

Orbán Viktor záróbeszédében kivédte az Európai Parlamentben elhangzott virulens támadásokat személye és a magyar nép ellen. Oly sikeresen tette ezt, hogy a baloldali *Libération* brüsszeli tudósítója így címezte meg beszámolóját: „Az Európai Parlament lebénult Orbán Viktor előtt” (január 20).

Orbán: Erre van szükség a sikerhez

Január 19-én a kormányfő a Parlamentben elismeréseket adott át nemzetközi tanulmányi versenyen eredményt elért diákolimpikonoknak. Ezt mondta (kivonatolva):

«Magyarországon nagy változások vannak. Az a célunk, hogy teljesen megújítsuk az országot, mert úgy hisszük, erre van szükség ahhoz, hogy a XXI. században erős és sikeres legyen.

«A rendszerváltoztatáskor sokan azt remélték, hogy egy olyan országban élhetik majd életüket, ahol nem az ismerősök és a kapcsolatok határozzák meg az emberek sorsát. Azonban az elmúlt húsz évben a régi világ búvópatakként, a legváratlanabb pontokon tört felszínre: ott volt a gazdasági döntéshozatalban, a médiában, az egyetemi katedrán, az élet szinte minden területén. Ahelyett, hogy eltűnt volna, behálózta Magyarországot, behálózta és gúzsba kötötte a munkakedvet, mindazok ambícióit, akik igazi teljesítménnyel akartak érvényesülni az életben.

«A megújuló Magyarországon nem az összeköttetések és az ügyeskedés, hanem csak az igazi teljesítmény számít. Csak az számít igazi teljesítménynek, ami mögött emberi munka, szorgalom és tudás van. Magyarország túl hosszú ideig fordított hátat a teljesítménynek és értékelte inkább a történetet és a helyezkedést.

«Minden okunk megvan azt gondolni, hogy önök már sokkal több kedvet és ösztönzést éreznek majd az itthon maradásra.»

MTI - <http://mno.hu/belfold/orban-csak-az-igazi-teljesitmeny-szomit-1044743>

megállapodást a végtörlesztés rendelkezéseinek kibocsátása előtt megkötni.

A hazánkat érő támadás oka azok az alapértékek, amelyeket Magyarország jelenleg képvisel. A jelen parlamentnek felelősen élnie kellett azzal a kétharmados többséggel, amellyel a választók a cselekvésre felhatalmazták. Ezt a nagy felelősséget és lehetőséget alázattal, körültekintéssel kell hordoznia, tettekre váltania. A külső támadásokat pedig higgadtan, adott esetben kellő ügyességgel kell megpróbálnia kivédeni. Hazánk jegybankjának valutatartaléka a jelen államadósságunk csaknem felét teszi ki, amelyet szükség esetén a jegybank fel is fog használni az adósságszolgálat finanszírozására. Ez azt is jelenti, hogy az ország valamennyi ideig ki tud tartani ebben az erős ellenszélben is.

Gyakran megtörténik a történelemben, hogy ha feltűnik a világosság, akkor megjelenik vele szemben a sötétség hatalma is. Kívánom mindannyiunknak, hogy legyünk a Világosság fiai, egy igazabb, emberibb világ építői.

(*) Esztergom-budapesti segédpüspök Magyar Kurír 012.01.12. - Köszönet Beeske G.

Varga Domokos György:

Costa Concordia az élet...

Nyilván nem ok nélkül jutottam erre a felismerésre, ám ha már így történt, illik megmagyaráznom. Mitől tűnhet nekem bármiképpen is olyannak a mai élet, mint a Costa Concordia luxushajó sorsa?

E hajóról jószerivel mindenki tudja, hogy nemrég zátonyra futott és felborult. Nem borult fel teljesen, csupán erőteljesen megdőlt, nem azonnal, hanem fokozatosan, csak hogy a pánik így is viszonylag bőségesen szedte az áldozatait, már ami a sebesültek és halottak számát illeti. Az efféle balesetekről nem szokásunk hírt adni csak azért, hogy pár percig vagy másodpercig izgalom fogja el a kedves Olvasót, aztán ne történjék az égvilágon semmi... Nem fecserejlük effélékre sem a csekélyke időnket, sem az energiánkat.

Ebben a friss történetben ui. volt egy olyan mozzanat, amely kiemeli esetünket az összes hasonló közül. Mióta az eszemet tudom, az emberiség áthághatatlan parancsaként él bennem, hogy balesetnél - katasztrófánál - a kapitány hagyhatja el utolsó a hajót. A Costa Concordia kapitánya azonban megszegte ezt az írott és íratlan szabályt. A híradások szerint a parti őrség parancsnokának kellett biztatnia, hogy sürgősen térjen vissza.

Nos, ebben a világban nyilvánvalóan nagyon el van rontva valami, ha egy sokemeletes luxushajó kapitányi, parancsnoki posztjára ilyen gyáva, gerinctelen emberek kerülhetnek. Nyilvánvalóan ezer másik szempontból kiválóan alkalmas volt arra, hogy ebbe a pozícióba kerüljön, bizonyára sok nyelven beszél, ügyesen forog a módosabb társaságában, nincsenek különösebb - a politikailag helyénvalótól eltérő, netán „szélsőséges” - nézetei, s az is majdnem biztos, hogy tucatnyi olyan személyiségtesztnek vetették alá, amelyek igazolták a felettesei, megbízói iránti lojalitását; ám olyannak volgham egyszerűen sem, amely kibuktatta volna, hogy egyszerűen és végzetesen gyáva.

Nos - miért, miért nem - hasonló élményt éltem át az elmúlt években és az elmúlt napokban az Egyesült Államokkal és az Európai Unióval kapcsolatban. Parancsnokaik már zátonyra futtatták a rájuk bízott hajót, még fel nem borult ugyan, de már erőteljesen megdőlt, ők pedig gyáván mentik a bőrüket: a magasságos pénzhatalom utasításait követik, s nem a démosz akaratát. Ahol csak lehet, felülírják az amúgy is tengődő demokráciák maradék demokratizmusát. A magukfajtaikat, a hasonszörűeket, a bennfenteseket mentik még mindig, nem a rájuk bízott népet s szövetséget.

S ehhez szintén gátlás nélkül hasznosítják a média hatalmak féktelen hazugságait, torzításait, akár egy olyan kis ország ellenében is, mint éppen Magyarország...

*

Costa Concordia az élet...

Csak hogy a Costa Concordia történetének van még egy másik, mondhatni átellenes mozzanata, amelyről médiaszerte elég keveset szóltak. A Vatikáni Rádió számolt be arról, hogy a szerencsétlenül járt hajó utasainak megmentéséért, ellátásáért a környékbeli falu egésze egy emberként, magát és javait önzetlenül áldozva mozdult meg. S a nagyszabású segíteni akarás élére a helyi plébános állt oda legfőbb szervezőerőként, templomát is az ügy szolgálatába állítva.

Ez is Costa Concordia-élet. De rá is lehetne rögtön vágni: mióta világ a világ. A jó örök harca a gonosszal. Vannak, akik felelőtlenül zátonyra futtatják az életet, s vannak, akik embertársaik ki- és megmentésén fáradoznak. Csak hogy éppen azt igyekeznek igazolni, hogy az állandóságok ellenére mégis van változás, mégis van elmozdulás.

Ugy tűnik például, hogy Magyarországnak most nem egy ijedős, nem egy meg-

futamodós kapitánya akadt, hanem egy olyan, aki képes az elődjei és uraik által zátonyra futtatott, dülöngélő hajón ügyesen egyensúlyozni, képes a nagyhangú parancsosztozókat - hovatovább a saját szólamaik visszafordításával - valamelyest féken tartani, s végre nemcsak rajtuk tartani szemét, hanem a megmentendő utasokon is. Akik a 2012. január 21-i Nagy Meneteléssel vissza is üzentek rögtön, hogy tebenned bízunk...

Persze a nagyok kártyájába nehéz belelátni, tehát egyelőre ki-ki leginkább a szívével láthatja és hiheti, hogy a mi kapitányunk más, mint a többiek. Nem is mernék változásokról elmélkedni, ha nem látnék innen, békánézőpontból is biztató jeleket. Hamarjában végig is szaladok néhányon:

- Új fejlemények tapasztalhatók a devizahitelek dolgában: egyre több ügyész, bíró, hivatalnok akad, aki a jó nép érdekeit elébe helyezi a pénzhatalmi tényezők csalfa szándékának...

- Friss hír, hogy Budaházy Györgynek és vádlott-társainak - akiket (az igazi terroristák helyett) alaptalanul terrorizmussal vádolnak - napi két óra „szabad időt” engedélyezett a bíróság.

- A versenybírók súlyosan elmarasztalt néhány olyan világhírű ingatlanközvetítőt, akik sanda szerződésekkel próbálták megakadályozni, hogy gyanútlan hirdetőik kiszállhassanak a korábbi megbízásukból.

- S most egy látszólag magánügy következik, ám nagyon is ebbe a - reménykeltő, biztató - körbe tartozik, hiszen éppen a változások üdítő szelét igyekszem befogni közös vitorlámba. Nos, hetekig hadakoztam az egyik nevezetes gázszolgáltatóval, ui. számolatlanul küldözgette a számlákat és a fizetési felszólításokat, összességében többszáz ezer forint értékben. Én pedig hol ordibálva, hol hullanyugodtan, hol szóban, hol írásban próbáltam megértetni a munkatársakkal, hogy édesanyámék egykori, eladófélnél lévő lakásában senki nem lakik, a gázóra le lett cserélve, azóta is nullán áll, a legkülönfélébb óraállásokra hivatkozó számláik minden alapot nélkülöznek, ha nem hiszik, jöjjenek ki, győződjenek meg a saját szemükkel. Egyik ügyintézőjük sűrűn hajtogatta, hogy „értsen meg, uram”, „maga nem hallgat meg engem”, mire én próbáltam megértetni vele, hogy ideje lenne végre Önnek és Önöknek meghallgatniuk engem, s habár nagyon szeretném végre kifizetni a tartozásom, csakis akkor fizetek, ha a tényleges gázfogyasztásról küldenek számlát, az összes többit pedig egytől-egyig visszavonják. - És, tisztelt Olvasó, lön! A minap megkaptam a számlát a hétezer-alahány forintról, s az értesítést, hogy 0 köbméternek tekintik az óracseré utáni fogyasztást. Vagyis éppen annyinak, amennyit valóban fogyasztottam.

Vezér-Szörényi László a vele készült tévébeszélgetésben mondta: „A legnagyobb szerep a népre várna”. A minapi - január 21-i - nagy menetelés, a többszáz ezernyi tiltakozó ember láttán akár meg is nyugodhatnánk, hogy itt aztán van bőven változtatást óhajtó ember, s az új kapitány zászlaja alatt úgy megy majd minden, mint a karikacsapás. Kétségtől nagy eredmény, hogy legalább a felismerésig ily sokan eljutottak már: a pénzügyi globálhatalmat vagy más, idegen érdekeket szolgáló lakájokkal szemire nem megyünk. Am a film arra is figyelmeztet, hogy a napi tényleges - változtatást előidéz - erőfeszítéseink nélkül semmire nem jutunk. Mondhatnám, egy kellemes, langyos téli délután a nyájrmelegben sé-

Saáry Éva (Lugano):

VAN-E REMÉNY? - Magyarország 2012 - (*)

Sohasem akartam elfogadni a többek által megfogalmazott és hirdett összeesküvés-elméletet. Mindig tiltakoztam ellene, de most - a jelek ijesztő szaporodásával - kezd bennem is feltámadni a gyanú, hogy valakik, valahol, valamiért gyarmati sorba szándékoznak taposni, végromlásba akarják taszítani a magyarságot.

Orbán Viktor, ez a rendkívül tehetséges, karizmatikus politikus - noha korántsem tökéletes és munkatársai sem hibátlanok - óriási erőfeszítést tesz az ország erkölcsi és anyagi felemelésére. Persze, csoda nem lesz, mert nagyon is „objektív nehézségekkel” kell megküzdenie.

- Az első a globális gazdasági válság, amelynek hazai lecsapódása a tömeges elszegényedés.

- Második az immár félelmetes méreteket öltő népvándorlás (Európában főleg a muzulmánok áradata, de más idegen, destruktív elemek megjelenése is veszélyezteti a biztonságot és a demográfiai egyensúlyt).

- Harmadik az emberek ostobasága és rosszindulata.

- Negyedik végül is (s itt vissza kell térnem a fent említett összeesküvés-elméletre) a részben hazulról sugallt és távirányított nemzetközi pszikológusok. (Még Hillary Clinton is arra vetemedett, hogy levelet írjon a magyar miniszterelnöknek olyan ügyben, amelyhez semmi köze!) Ez utóbbi háttérben természetesen a pénzvilág kapzsisága és mesterkedése áll: spekuláció, zsarolás.

Az év elejét az új alkotmány életbe lépése jellemezte. Nagy ünnepséget rendeztek ebből az alkalomból az Operaházban, amelynek hangulatát azonban megromították az épület körülcsapkodó tüntetések hullámai. Egy kétharmados többséggel, demokratikusan megválasztott kormány intézkedéseit azonban nehezen lehet megkérdőjelezni. Azt sem hiszem, hogy a „feszítsd meg”-et kiáltozók közül valamennyien olvasták volna az alaptörvény szövegét. A józan ész pedig arra figyelmeztet, hogy az ország népe egy bérkában utazik, s ha az elsüllyed, pártállásra való tekintet nélkül mindenki bele fog fulladni a szennyes vízbe.

Főleg a jegybank-törvény korbácsolta fel a (nemzetközi) kedélyeket. Lényege a pénzügyi hatalom korlátozása, ellenőrzése (megadóztatása). Ehhez jön az adatvédelmi rendezés (ami érthetetlen), s a bírák korai nyugdíjazása (a régi, kommunista jogszokás kiszűrése).

Némelyeknek (főleg az érintetteknek) az sem tetszik, hogy az 56 utáni megtorlásokat „emberiség ellenes büntetteknek” nyilvánították, amelyek nem avulnak el. A hóhérok felelőssége lehet vonni. Az utódpárt, az MSZP szerepe is vita tárgyát képezi! Viszont, a Gyurcsány-kormány tevékenységét nem szabad bírálni. (Ez hallgatólagosan benne van a megegyezési paktumban.)

Sok más közt, létezik egy egyháziügyi tálgatni nem nagy kunszt, a kunszt csak ezután jön. Egyrészt hétköznapi kis helyzetekben nem hagyni többé, hogy palira vegyenek bennünket; másrészt ugyan csak a magunk kis helyén el kell kezdenünk a magunk új, élhető életét építeni.

Nem kétséges, hogy egyhamar nem lesz belőle luxuskörülményeket nyújtó óceánjáró. De legalább elhagyhatjuk a zátonyt, s kis hajóinkkal oda vitorlázhatunk, ahova nekünk tetszik. Nem hátat fordítva a világnak, mert az bajos volna. Nem ellenségeket keresve, mert azokból úgyis van elég; inkább barátokat, küzdőtársakat szerezve, minél többet.

S akkor majd végre elmondhatjuk: erre-felé már nem Costa Concordia az élet...

(Forrás <http://www.szilajcsiko.hu/magyarido/> 012.01.23 Tisztelt Olvasó rovatzagda)

törvény is. Kiindulópontként 14, immár hosszú ideje létező felekezettel ismertek el, de ezek köre fokozatosan bővül.

*

Az ország gazdasága a „padlón” hever. Ilyen helyzetet még sohasem láttam, s nem tudom elhessegetni a gondolatot, hogy ennek létrejöttéért, az előző kormány nyolcéves garázdálkodásán s Orbánék esetleges „hozza nem értésén” (?) kívül, világerők is felelősek. Olyan ez, mint mikor valakit belelöknek a mély vízbe, s látván, hogy már fuldoklik, bizonyos feltételek mellett (!) hajlandók csak kimenteni. A nemzetközi valutaállappal folytatott tárgyalások ilyenek. A kegyesen adandó hitelek ellenében, kereszténymozgalmi elvek feladását követelik. Tudják, hogy nincs választás, mert teljes csőd fenyeget. A tömegközlekedési eszközöket legfeljebb egy hónapig lehet működtetni, a MALÉV végveszélyben. A városkép is lehangelő; még a belvárosban sincsen élet, egymást érik az üres, „kiadó” üzlethelyiségek. A közoktatás, a kultúra reménytelen helyzetéről nem is érdemes szót ejteni.

A népesedési mutatók katasztrófálisak (immár visszafordíthatatlan a magyarság fogyása), s állandó eszmecsere folyik az idegenek elismeréséről, befogadásáról.

Az orvosok elégedetlenségére és nyugatra vándorlása nagy gond elé állítja az egészségügyet, s bár a miniszterelnök megígérte, hogy „senki sem marad ellátatlanul”, a gyakorlati megoldások kétségesek.

Civil mozgalom indult „mentsük meg a férfiakat”-jelszóval, mert a hímnemű lakosság 40%-a (ötből kettő!) nem éri meg a 65. életévét. Ez messze elmarad a nyugati átlag mögött.

Megalakult a „Diaszpóra Tanács” (l. AMH 2012.jan.-febr.sz.) Ez lenne hivatott a határokon kívül élők megtartására, átmentésére. Noha most már a környező országokban mindenki kiválthatja a magyar útlevélet, sok helyen nehézségeket támasztanak. A Felvidéken nem egy esetben megvonták a szlovák állampolgárságot, Szerbiában, Romániában durva bántalmazások is előfordulnak.

És a nyugatiak? Kíváncsi vagyok, mikor kapják meg a szavazati jogot, és mikor kezdik el az emigráció több évtizedes, áldozatos munkájának a felmérését. Sajnos, sokan meghaltak már, akik ebben - hozzáértően - közreműködhetek volna. A hazaiak pedig gyakran tájékozatlanok, gyakran részrehajlók, ami főleg a nemzetiek kirekesztésében nyilvánul meg. A baloldaliakat, a liberálisokat, az egykori kollaboránsokat mindenütt előnyben részesítik.

*

Ilyen szomorú beszámolót még sohasem írtam. Az ország a teljes összeomlás állapotában van, s úgy a hazai ellenzék, mint a nyugati média, a pénzügyi szakemberek és intézmények mindent elkövetnek, hogy ebben a nehéz helyzetben a magyar tárgyalófeleket eszmei-erkölcsi engedményekre kényszerítsék. Orbán Viktort és híveit (akik pedig, mindenek ellenére, most is a többséget alkotják), szinte fizikailag akarják megsemmisíteni.

Van-e remény?

Nem tudom. Nem tudom.

*

Végkonklúzióként talán annyit, hogy a hazai és a külföldi magyarság körében óriási a felháborodás a magyarellenessé, rasszista (?) megnyilvánulásokkal kapcsolatban. (Százával kapom, elektronikus postán is, a teljesen egybehangzó véleményeket.)

A tömeglélektan ismeretében feltételezhető, hogy a szigorú szankciók és igazságtalan követelések öntudatra ébresztik, összefogásra készítik népünket (a fiatalság esetleges dac-reakciói sem elhanyagolhatóak), és a FIDESZ-nek újabb híveket szereznek.

(*) [Szerk. megj.: A cikk keletkezési dátuma 2012. január 18.]

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Senkinek sem kerülhette el a figyelmét az elmúlt hetek, hónapok rosszindulatú és minősíthetetlen támadássorozata Magyarországra, új alkotmánya, továbbá miniszterelnöke, Orbán Viktor és végeredményben közvetve a magyar nép ellen is.

Sok gondolat kavargott az ember fejében, hogy mi ez, mi történik itt?

Egyszerre ellenséges vadidegennek éreztük a Magyarország körül élő szomszéd és nyugat-európai nemzeteket. Nem vagyunk rokonai se a germánoknak, se a szlávoknak, se a latinoknak... talán ez a bajuk velünk? Felháborodtunk, ugyanakkor fájdalmas volt minden, amit olvashattunk, de innen a távolból eleinte csak tehetetlenül nézegettük a rengeteg beérkező drótpostát.

*

Ahogy megszületett az Orbán-kormány alatt Magyarország új alkotmánya, megindult a hisztéria. Magyarországon is - az ellenzéki pártoknál - és külföldön is. „A figyelmen kívül hagyott nem vették észre, hogy a médiatörvény eredeti szövegében egyetlen olyan paragrafus sem szerepel, amely ne lett volna jelen valamelyik EU-s tagállam hasonló törvényében” - írja a Svédországi Magyar Országos Szövetségnek elnöke, Bihari Szabolcs.

Miközben külföldön aggódva olvassuk a dolgokat, Magyarországon nagyszerű dolgok történnek. Képek futnak be az interneten egy hatalmas tüntető felvonulásról, a fáklyás „békemenetről” Budapesten (l. l.o.). Félmillió vagy talán még több ember is vonult ki az utcára a kormányt

támogatni. „A tüntetés azt üzeni, hogy a kormány nincs egyedül” - írták.

Biztos az Olvasó is látta a fényképeket a zsúfolt utcákról, terekről. Az Országház előtti téren hangszóróval kérték a menet elejét, hogy menjenek tovább, hogy a menet vége is helyet kapjon... Sajnos már nem áll előttem Budapest térképe, így nem tudom pontosan megmondani az utcák, terek neveit, amelyeken áthaladt a hatalmas tömeg, és ahova kérték, hogy menjen tovább a menet eleje.

Jobban nem lehetett volna bemutatni önmaguknak és az egész érdeklődő világnak, hogy a magyar nép Orbán Viktor és kormánya mellett áll. Sajnos a külföldi ellenséges sajtó ezt majdnem tökéletesen elhallgatta.

Aztán, lassan, ahogy teltek-múltak a napok, hetek, alábbhagytak a kritikák, rágalmozások. Megjelent a szimpátia, az egyetértés - talán a legváratlanabb helyekről.

Pillerné Tirczka Éva, São Paulo-i tudósítónktól

Gondolatok...

Például a **szlovének**: „Mi is olyan alkotmányt akarunk, mint a magyarok új alkotmánya, Bravo madjari!” - írják.

Egy **skót** újság az alkotmányt „...a hagyományos értékek, a nemzeti öntudat és a szabadságtisztelet ékkövének” tartja. Majd továbbmegy: „Az új magyar alkotmány üdítő kivétel a 21. század erkölcsi sivatagában (...) egy civilizált nemzet szellemi terméke (...) amikor az EU, az ENSZ, a baloldali kommentátorok, Hillary Clinton és mások együttes támadást indítanak, az elég jól jelzi, hogy valaki, valahol különlegesen alkotott (...) egyre többen felfigyelnek (...) az alkotmány megemlíti az Istent (...) az új magyar alaptörvényben Istennek központi szerep jut (...)”

És így tovább.

„Mindez Európa gyógyulása felé vezet?” - elmélkedik valaki.

Elismerő nyílt levelet írt több mint száz **lengyel** értelmiségi.

De olvashattuk a Svédországi Magyarok Országos Szövetségének az írásában: „...véleményünk, hogy a megfogalmazott bírálatok nagyon sok esetben nem megalapozottak, és az említett törvény pontos szövegének ismerete nélkül születtek...” Aláíró: Bihari Szabolcs, elnök.

*

Hogy most már itt tartunk, vajon kezdetünk megnyugodni? Orbán Viktornak van ugyan otthoni ellenzéke, de mégis Magyarország „legnépszerűbb politikusanak” tartják sokan. „A globalizáció segíti egyesíteni a magyar nemzetet” - mondta Orbán még novemberben. De a legfontosabb, hogy nem gyalázzák többet országunkat.

Kisvártatva meg is születtek a különböző országokból a külföldi magyarság állásfoglalásai is. Természetesen a mienké, a LAMOSZSZ-é is, mégpedig, ha jól értettem, az Argentínai Magyar Hírlap főszerkesztője, Haynalné Kesserű Zsuzsó tollából származik a LAMOSZSZ nyilatkozata a dél-amerikai magyarok nevében:

„A fentiek figyelembe vételével, kimondjuk szolidaritásvállalásunkat a magyar nemzet mellett. Kívánjuk Magyarországra irányítóinak a támadások kivédésében a mielőbbi teljes erkölcsi sikert.”

Köszönjük a LAMOSZSZ vezetőjének, Kunckelné Ildikónak, hogy mindent, amit megkapott ebből a témakörből rögtön szétküldött mindnyájunknak, hogy elolvashassuk és véleményt alkothassunk. Lehet, hogy még befutnak máshonnan is hasonló remek írások, de lapzártáig ezeket kaptam meg.

*

Búcsúzóul átváltok egy másik, de érdekes témára. Íme néhány érdekes adat, összehasonlításra:

- Ausztria külföldi adóssága 750 milliárd dollár. Minden osztrák polgárra jut 90.000 dollár.

- Magyarország külföldi adóssága 150 milliárd, személyenként 15.000 dollár. Az elemzés folytatódik sok országnak adatai összevetésével, és ezekből kiderül, hogy Magyarország messze nem áll a legrosszabbul.

Gondolom, az Olvasók közül sokan megkapták ugyanezt az anyagot. Nem szándékom untatni őket adatok megismétlésével, de valahogy úgy van, hogy sokunkat mindez annyira megtölt, hogy képtelenek vagyunk másra gondolni, másval foglalkozni. Ezt tükrözi az újságunk jelen száma is. Várjuk a folytatást...

VÉLEMÉNY

Kellner Dénes:

Pergőtűzben

Érdekes, hogy ez a kis ország
Milyen fontos lett egyszerre csak:
A nagyhatalmú világsajtó
Minden kis hírre menten lecsap

Elég egy szó egy jogszabályban
Hogy máris fűjják a riadót,
S versenyt aggódnak világszerte
Az újságok és a híradók

Sötét színekkel festik égre
Vad rémképét a joghalálnak,
S rettegnek tőlünk azok, akik
A térképen meg sem találják...

Kardot rántanak jogainkért
És féltik a demokráciát,
S azt hiszik, hogy a sanda szándék
A sorok között nem látszik át

De hát milyen égbekiáltó
Szörnyű dolgok lehetnek, melyek
Európa nagy Parlamentjében
Parázs vitákat gerjesztenek?

Nos, elég egy vélemény, melynek
Kicsinyes bosszú az indoka,
S máris szitkokat szórnak arra,
Amit el sem olvastak soha.

Mert a tényekkel nem törődnek,
Nem fontolgatják az érveket,
Ahhoz, hogy durván elítéljék
Csak rá kell sütni a bélyeget.

És egy sor olyan jogszabályról
Harsognak ádáz dörgedelmet,
Melyek tucatnyi másik ország
Törvényeiben szerepelnek,

Akiknél van sok jogtalanság,
Mely valóban szót érdemelne,
De rájuk sajnos, nem terjed ki
E nagy urak éber figyelme...

Csak épp az nem hangzik el sehol,
Ami az egészben a lényeg:
Hogy a busás profitot féltik
A milliárdos bankvezérek

Mert hogy egy ország mást akarjon,
Mint amit ők diktálnak neki,
S lerázza a jármot nyakáról:
Ezt az ő Rendjük nem tűrheti!

Bár a probléma nem mi vagyunk,
Az jelenti a gondot nekik,
Hogy netán a rebellis példát
Holnap mások is követhetik...

Ezért kell most nyomban lecsapni
És mindent bevetni ellene:
Fel ne üsse másutt is fejét
A lázadás baljós szelleme!

A pénzvilág gögös urai
Ezért acsarkodnak ellenünk,
Fenyegetőznek és zsarolnak
Nehogy végre szabadok legyünk

Sajnos, itthonról segít nekik
Sok gazember, ki csak ahhoz ért:
Hogy eladja saját hazáját
Akárkinek a hataloméért.

Barátaim, ne tőrjünk tovább
Tétlenül ezt a komédiát,
Emeljük fel mi is szavunkat,
Hogy meghallja végre a világ!

(Köszönet Vass Gyöngyi)

Bartusz Réka (Felvidék):

Az önfeljuság ára

Most, hogy már hivatalosan is elkezdődött az előrehozott választások (március 10. Szerk.) kampánya, a fővárosban, Pozsonyban egyre több helyen szűrjük a szemem a hatalmas táblákon lévő buzdító szavak, szövegek: „Megbízhatóság” (Most-Híd), „Együtt megcsináljuk” (SDKÚ)... Először csak nevettem, utána kissé értetlenül bámultam. *Bizalom?* Sok embernél pont a bizalom veszett el, amikor megbuktatták a kormányt. *Csapatmunka?* Milyen, amikor az egyik párt dachból, büszkeségből, önfeljuságból veszni hagyja a másfél év munkáját, nem lát túl az orra hegyén?

Számomra valahogy ezek a jelszavak távol állnak a valóságtól, nem fedik a történeteket.

*

Mi is történt egészen pontosan?

Minden akkor kezdődött, amikor a görögök először úgy mondták „becsődöltek” (és ezt tényként kezelte minden komoly elemző). Mivel uniós tagország, ezért segíteni kell nekik. Ezzel nincs is semmi gond, hisz egyfajta közösséget alkotunk, segítünk egymáson. Brüsszel sokadjára is úgy döntött, hogy kölcsönt adnak Görögországnak. Már szinte mindegyik tagállam aláírta a szerződést, csak Szlovákia utasította ezt el. Nem tudták aláírni, ui. a parlamentben képtelenek voltak megszavazni a jóváhagyó határozatot. Az egyik kormánypárt, a SaS (Szabadság és Szolidaritás) nem volt hajlandó beleegyezni, mert ez ellentmondott volna az embereknek tett ígéretüknek (nem finanszírozzuk

a „lusta” görögöket). Hosszú hónapokig folyt a vita, felkérések, felszólítások, de csak kötötték az etet a karóhoz. Sok laikus találgatta, vajon milyen taktikázások folynak a háttérben, mire jó ez a SaS-nek, hisz úgyis alá fogják írni a szerződést, alá kell írniuk, mivel mi is az Európai Unió euróövezetéhez tartozunk, és mi lesz, ha netán egyszer nekünk lesz szükségünk a görögökre, vagy más ország segítségére? De csak továbbra sem szavazták meg, nem írták alá.

Aztán eljött a szavazás napja. A SaS együtt a Fico-féle Smer (Irány) populista párttal megbuktatta a Radičová kormányt, mivel nem szavazott neki bizalmat (saját kormányának). Tulajdonképpen nem lett volna semmi gond, ha Iveta Radičová kormányfő nem kér egyszerre bizalmi szavazást is. Így többségbe kerültek a *nem* válaszok - és megbukott a kormány.

Ez a tett felért egy öngyilkossággal! Fico ezek után jót röhögött a markába: az emberek többsége átállt az ő oldalára. Most úgy lép fel mint „az igaz ember”, aki előre megjósolta a történéseket. A választásokig ideiglenesen megmarad a kormány - igaz, minden kompetencia nélkül. Az előrejelzések azt mutatják, hogy Fico és pártja fölényes győzelmet arat, akár egyedül is képes lesz kormányt alakítani. Ha ez bekövetkezik, a másfél éves fellélegzés után újra jönnek az új abszurd törvények, az elnyomás, a kirekesztés. Csak remélni tudjuk, hogy nem ez fog bekövetkezni, és bízunk abban, hogy lesz magyar képviselő is a parlamentben. De persze ez megint csak rajtunk, embereken fog múlni!

Így élünk, éldegélünk . . .

Múlt havi lapzárta óta sok minden történt itthon. Az LMP-s képviselők december végén megadták a jelet a kormány elleni offenzívára. Oly módon, hogy a parlament parkolójának bejáratához láncolták magukat, tiltakozásul a kormány kétharmados önkénye ellen. Kis idő múltán tétova rendőrök jöttek levágni a láncokat. Többek szerint ez hiba volt. Jobb lett volna, ha fontosabb dolgok után néznek a rend őrei, s hagyják, hadd ismerkedjenek a képviselő urak a rabság élményével.

Igy viszont kialakult a várt konfliktushelyzet. Rendőrök levágták ugyan a láncokat, ám a képviselők - furcsa módon - tiltakoztak a kiszabadítás ellen. Lánctalanítás után leültek a földre. Rendőröknek kellett őket távolabb cipelni. Az ingyen cirkusz persze sok kíváncsi embert vonzott. S hát a riporterek is „valahogy” tudomást szereztek a spontán megmozdulásról. Olyan fényzőn volt a vakuvilágások nyomán, mint villámláskor, zivatar idején szokott előfordulni. A rendőrök pedig tanácsstalanok voltak. Végre megjött a felsőbb utasítás: a kiszabadított képviselő urakat és hölgyeket be kell szállítani a rendőrség Gyorskocsi utcai kapitányságára. Ekkor azonban - Gyurcsány Ferencel az élén - kijött a parlamentből az erősítés, és nagy nevetés közepette beültek a kiküldött rendőrségi kocsiába, mondván: őket is vigyék el! Szerencsétlen rendőrök ekkor már végképp megzavarodtak. Végre megjött az új parancs: ha nem szállnak ki a kocsiból, induljanak el velük együtt.

Aztán január elején került sor az új alkotmány életbe lépésének ünnepi gálaműsorára az Operaházban. Úgy gondolhatnánk, hogy ilyenkor emelkedett lélekkel, figyelő tekintettel várakoznak az ország. Erre azonban nem kerülhetett sor, mert a balliberális ellenzék erre a napra összpontosította az erőket. Tüntetést szerveztek a sajtó szabadságáért és úgy általában a kormánypárti fényűzés ellen. Így a figyelmet sikerült ismét megszerezni (január 2). A kellően felhangolt közönség előtt több szónok is tiltakozott a szólásszabadság hiánya miatt, s az életbe lépő új alkotmány ellen. Majd a szocialista képviselő egy része látványosan összetépte operaházi meghívóját; így spannolták a hangulatot, időzítve az előadás megkezdésére. S mire a meghívottak megérkeztek, ekkorra már a hangulat tetőfokára hágott. A konyakosüvegek is körbe jártak... Megjött a jobboldali kemény mag is. A két tábor ekkor már egymást szidalmazta. A gálára érkező közönségnek ilyen öklörázós, füttyös körülmények között kellett belépni a kapun. Amikor a sajtószabadságért tüntető demokraták felismerték az operába igyekvő **Szentmihályi Szabó Péter** író, a *Magyar Nemzet* publicistáját, nekiestek s alaposan eldönggették a hátát, letépték a felöltőjét. A karjába kapaszkodó hitvesét megrugdosták.

Dióhéjban ez történt itthon, december végén, január elején. Akkor még nem sejtettük, hogy a vihar Strasbourgban, az EU központjában fog igazán kitörni. Pedig sejthettük volna, mert a valutahitelek érdekében hozott kormányzati lépések miatt már nagy panaszok kezdődtek a bankvilágban. Mondván: milliárdokat veszítenek az ügyfelek végtörlesztése végett.

S egyik nap arra ébredtünk, hogy a magyar diktatúra miatt tiltakoznak a világ haladó erői, merthogy lábbal tapossák Magyarországon a demokráciát. Nincs sajtószabadság. Az újságírók már rettegnek! (Erről Szentmihályi Sz. Péter tudna mesélni...) Egyetemes emberi jogokkal ellentétes az új alkotmányunk. Üldözik a bírákat. Félnék a nemzetiségiek. Előretört

a szélsőjobb, stb. - Ettől voltak hangosak az ún. mértékadó nemzetközi médiák.

Mi tagadás, mindettől kicsit meglepődünk, mivel - dacára annak, hogy egyre nehezebben élünk - a sok rémitő eseménynek jelét nem tapasztaltuk. Mindez kívülről jött befelé, s ezzel egyenes arányban elkezdett romlani a forint. Óráról órára erősödött az euró. Hasonlóképpen emelkedtek az üzemanyagok árai. Ilyen hatások nyomán már a szimpla okoskodás nem segít a földi halandón.

Némi tájékozódás után azonban kiderült, hogy összehangolt akcióról van szó. Vagyis hadiállapot állt elő. Kivézetnek bennünket, ha nem történik valami nagyon gyorsan. Megjött **Hillary Clinton** a miniszterelnökhöz intézett levele is, amiben aggódott a magyar demokrácia miatt! Majdnem ezzel egyidőben az USA nagykövete asszonya tájékoztatást kért az országban tapasztalható, demokráciát veszélyeztető folyamatokról. Olyan híreket is sikerült lefűlelni, hogy Washingtonban egy magyarországi polgárháború lehetőségét latolgatják. Olyan formán, hogy helyzetbe kell hozni az ellenzékét! Ez ügyben vannak ismereteink - hogy csak a líbiai eseményeknél maradjunk... Már **José Manuel Durão Barroso**, az EU elnöke is levelet írt, ami tartalmilag Ms. Clinton levelével hasonló hangot ütött meg, s amit furcsa módon előbb olvastak el a Népszabadság szerkesztőségében, mint a kormányzati hivatalban. Hja, kérem, a hírek gyorsan járnak mostanában...

Megszólalt egy korábbi USA nagykövete is: Mark Palmer, aki a rendszer-váltás levezénylésben segített, illetve nagyban hozzájárult a jelenlegi viszonyok kialakításához. Szerinte, ha ebből nem ért a magyar kormány, akkor komolyabb lépések következnek! Beindult a pánikvonal. Pénzesebb magyarok nehezen összekuporgatott pénzüikkel elindultak Ausztriába, Szlovákiába, gondolván ott nagyobb biztonságban van. Ehhez persze kellett egy kis biztatás is. A balliberális ellenzék által fenntartott ATV nevű televízió riporternője már egyenesen úgy tette föl a kérdést az egyik szakértőnek: ha zárólják a pénzeket, mit fognak előbb zárolni: a forintot vagy a valutát?

Kell-e ennél jobb pánikkeltés? Még csak felelősségre se lehet vonni a hölgyet rémhírek terjesztéséért, mert hiszen csak kérdezett. Erre mondták hajdanában az öregek: kommunistáknak azt se hidd el, amit kérdeznek...

Jött az újabb demonstráció, ami az „Egy millióan a sajtószabadságért” nevet viselte. A balliberális ellenzékiek összekaparták minden erejüket. Sikerült is január 2-án egy kb. ötvenezer fős tüntetést összehozni. Ami már elég jól mutat. Ennél nagyobb nyomás még nem volt magyar kormányon rendszerváltás óta. A forint pedig tovább zuhant: az euró felkúszott 320 forint fölé! Nyilvánvalóvá vált: azok a bizonyos pénzügyi körök megfojtanak bennünket.

Ezek után a magyar kormánynak nem sok választása maradt. Bejelentették, hogy feltétel nélkül hajlandóak az IMF-el tárgyalni újabb kölcsönök befogadásáról. Vagyis nem lehet szabadulni a halálos ölelésből...

Ekkor fogalmazódott meg a jószándékú magyarokban, hogy ha most nem állnak ki a kormány mellett, akkor visszajönnek azok, akiktől végre megszabadultak. Elindultak a levelek az internet útján. Kiderült, hogy sokan részt vennének egy ilyen erőbemutatón. Egységről azonban nem lehetett még beszélni. Először Szege-den történt egy MIÉP által szervezett, több ezer fős demonstráció, ahol a már beteg

... (levélrészlet Magyarországról)

Csurka István mondta el véleményét a kialakult helyzetről. Budapestén a Jobbik csapott a lovak közé. Szintén több ezres tüntetésen már az Unióból való kilépést sürgették. Megerősítve a róluk alkotott radikális képet, úgy fogalmaztak: ha Barroso Unió elnök még egyszer ide mer jönni, karikás ostorral fogják hazazavarni... Elégettek egy Unió zászlót is, jelezve azt, hogy komolyan gondolják, amit mondanak. Ezzel egy időben, Varsóban a lengyel szimpatizánsok is demonstráltak a magyar kormányt ért igaztalan támadások miatt. Ezután jött Strasbourgban az EU parlament ülése, amire már a liberális oldal fente a kést.

A történetek után Orbán Viktor úgy vélhette: az a legjobb, ha a gondokat félretéve elmegy az oroszlan barlangjába s tisztazza a kormányát ért vádakat. Mint az kiderült: nagyon jól döntött. Közben ui. még történt valami, amiről a politikai szakértők elfeledkeztek: Romániában, Bukarestben kormány ellenes tüntetés kezdődött több tízezer fővel. S már itt is megjelentek az unió ellenes hangok! Később már pufogtak a gumibotok, röpködtek a könnyfakasztó gránátok, s a tüntetések áterjedtek más városokra is... Egyértelmű volt, hogy a magyar kivézetést abba kell hagyni, vagy legalábbis fel kell függeszteni mielőtt nagyobb tűz nem támad.

Orbán brüsszeli szereplése végképp a kormány - és az ország - javára billentette a mérleget. A liberális képviselők handabandázását sztoikus nyugalommal hallgatta végig, majd különösen a parlamenti tárgyalás utáni sajtótájékoztatón bebizonyította, hogy az Alkotmányunkat - ami ellen a legjobban ágnak - nem is ismerik. Fogalmuk sincs a magyar viszonyokról. Ilyetén módon neveltség tárgyává vált a **Cohn-Bendit**-féle szélsőséges társaság.

És ezután jött a kormányt támogató, méltóságteljes békemenet január 21-én, amihez már az erdélyi magyarok is csatlakoztak, és úgy hozzávetőleg félmillióan sétáltak az Andrassy úton a parlament felé, amíg megtelt az Andrassy út és a környező utcák. (l. l.o.)

A Barroso-vezette Unió vezetőség kénytelen-kelletlen visszavonulót fűjt. Igaz, Orbánnak meg kellett ígérni néhány dolgot, s megkezdődtek az IMF-el való tárgyalások, ami nem sok jót tartogat számunkra.

Nagy vonalakban így zajlottak az események a politikai frontokon. Amitől nyilvánvalóan nem lehet független a gazdaság. Elegendő az euró árfolyamának hirtelen felpumpálására-leeresztésére gondolni. Azt már csak halkan szabad megjegyezni, hogy ezzel a kis valutatornával hány milliárdot arattak a „szakértők”

Napnál világosabb: csapdahelyzetben vagyunk. S itt jön az a civil okoskodás, aminek sok híve akad. Ez az a **Róna Péter**-féle vonal: nem muszáj elmenni a falig, merthogy majdnem mindent meg lehet oldani kellő előrelátással, megfelelő tempóval s megfelelő sorrendben haladva. A kurucos virtus nagyon jól mutat, megdobogtatja a szíveket, de nem célravezető. Gőzhengerek erejét nem kell kipróbálni, s faltörő kosznak se szabad jelentkezni... Röviden ebben a néhány szimbolikus mondatban foglalhatók össze ennek a Széchenyi István-féle politikai gondolkodásnak az elemei. (l. Róna interjú AMH jan.-februári sz.)

Ugyanakkor a radikálisabb nézeteket valló, szintén sokat tapasztalt, sok ismerettel rendelkező közgazdászok arra figyelmeztetnek, hogy nem szabad elfogadni a ránk erőltetett hátrányos státust. Erről legjobban **Boros Imre** egykori államtitkár legutóbbi írása ad közérthető,

szemnyitogató képet: „Ausztria külföld felé mintegy 750 milliárd dollárral tartozik. Minden osztrákra jut 90.000 dollár adósság, és az ország adóssága felette van az osztrák GDP 200%-ának! Hazánk 150 milliárd dollárral adós a külföldnek, vállunkat egyéenként 15.000 dolláros adósság nyomja, és a GDP 115%-az eladósodottságunk mértéke. A számok alapján a mi sarunk [mi vétünk. BJ] pillékönnyű az osztrákokéhoz képest, mégis ránk ragad a gyalázat, mint számúra a nagy füle”.

És akkor itt jön a kettős mércének a lényege: „Nálunk a legtöbb bank osztrák tulajdonban van. Az itt lévő osztrák pénz külföldi tartozásunk jó egyharmada. A térségben még kint van mintegy 200 milliárd dollárnyi osztrák pénz. Ausztria mint AAA minőségű ország a pénzt eddig megkapta 2,5-3%-ért, amit tovább helyezett a térségünkbe 7-9%-ért.”

Magyarán szólva: mi finanszírozzuk az osztrákok adósságát, és még keresnek is rajtunk dolláronként 5-6%-ot! Hát ez ám a seft. Így már talán érthető, hogy miért van szükség „haladó gondolkodású” kormányokra a keleti blokkokban, amelyek az ilyen bankok tevékenységét támogatják. S talán így már az is érthető, hogy miért nem aggódott a Nyugat a magyar demokráciáért, amikor 2006. október 23-án, nemzeti ünnepünkön, a szocialista kormány végigverette az 56-os szabadságot ünnepelni akaró lakosságot! Azt se kell kitalálni, miért veszik védelmükbe az előző kormány korrupt szereplőit, s miért aggódnak a nyugdíjkorhatárt elért „megbízható” bírók nyugdíjazása miatt.

Aki itt más utat akar járni, arra rá kell sütni, hogy lábbal tapossa a demokráciát. Nincs szólásszabadság - és így tovább. Az ilyen kormányt el kell lehetetleníteni. Helyzetbe kell hozni az ellenzékét. S lassan az is érthetővé válik, miért van szükség az EU-ban a Cohn-Bendit-féle társaságra. De vajon meddig mehet ez így?

A romániai megszorítások nyomán ki-robbant lázadást egyelőre megoldotta az időjárás. Az enyhe január után megjött a mínusz 25-30 fokos hideg - ez befagyasztotta a kedélyeket. De mi lesz tavasszal, ha kienged a fagy? Úgy látszik már erre is gondoltak. A román miniszterelnök lemondott. Ahogy ő megfogalmazta: fel akarja oldani a feszültséget... Újra lehet játszani a demokráciáért. Lehet választani.

Van azonban itt egy megkerülhet-len körülmény: a magyar életszínvonal. Jobban mondva: megélhetési lehetőség. Lehetnek itt csodálatos tervek, egekbe emelő ideák, jó helyzetfelismerések, ha a magyar lakosság döntően nem tud megélni hazájában, nincs az a jó szándék, nincs az a türelem, ami el ne fogyna egyszer. Számolni kell azzal, hogy legalább 3-4 millió ember máról holnapra él, és arra indul, ahol kenyeret ígérnek. Ígéretekből pedig itt soha nem volt hiány!

A csendes „háború” nem ért véget. Sőt: nincsenek véletlenek! Az előző kormány tevékenységének köszönhetően csődbe jutott a nemzeti légitársaságunk, a MALEV. Tel Avivban már nem tankolták meg a hazafelé indulni akaró gépet, s ezzel elindult a dominó. A légitársaság egy nap alatt összeomlott. A csőd nyomán keletkezett több százmillió kártérítést természetesen a kormánynak kell fizetni. Újabb ezrek válnak munkanélkülivé. A szocialisták pedig már szervezik az „éhségmeneteket”. Az LMP-sek bejelentették, hogy most már az utcára viszik a politikát. A zavarkeltés tehát be van programozva. Ehhez társul a februári igen kemény tél.

Itt ér véget a mostani történet, aminek nagyon szomorú befejezést szánt az élet: **elhunyt Csúrka István.** (Nekrológ l. 7.o.)

Barkuti Jenő

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Magyarországot és demokratikusan megválasztott miniszterelnökét, Orbán Viktort aljas módon megtámadta a nemzetközi sajtó és tájékozatlan, részrehajló képviselők az Európai Unió belülről. Az **Argentínai Magyar Hírlap** olvasói, akiket érdekel a politika, erről már értesültek, akár [ferdén] az argentin napilapok, a Clarín vagy La Nación hasábjain, akár a világhálón át

egyenesen Magyarországról vagy a világ minden tájáról érkező levelek, cikkek alapján.

Semmi újat vagy meglepőt erről nem tudnék írni. Az AMH jelen száma is bővebben foglalkozik a témával.

Nem menekülök rovatom megírása elől, csak elmegyek pihenni. Január 31 és március 2 között, internet nélkül, lelki gyakorlatra félrevonulok, mielőtt megütne a nyári hőségben a guta. (BZS)

Bonczos Zsuzsa, a „Mi Történt” rovatvezetője jól megérdemelt pihenőre ment. Az áprilisi AMH-ban újból jelentkezik. (Szerk.)

Körmendy Zsuzsanna:

In memoriam Csurka István

1934-2012

Csurka István, ez a tehetséges, nyughatatlan, sok igazságot és a tévedéseit is bátran kimondó író nyugodjék békében.

Február 4-én, életének 78. évében elhunyt Csurka István drámaíró, politikus, a magyarországi rendszerváltás egyik legkiemelkedőbb személyisége

*

Csurka pályáját most sokan fogják elemezni. Ha annyi millió lenne, ahányszor a baloldal és a liberálisok leírják majd nekrológiájukban - most már aztán tényleg minden kockázat nélkül -, hogy 'Csurka milyen kiváló író és drámaíró volt, kár, hogy aztán beleártotta magát a politikába' - dűsgazdag nő lennének.

Jó kedélyű, adomázó emberként, ünnepeit írónak ismertem meg a Kádár-kor világa Csurka Istvánt a hatvanas-hetvenes években. Színdarabjai népszerűvé tették, remek volt, ironikus és szórakoztató, élet volt benne, dialógusait saját maga rendelte meg önmagától, és ez akkortájt nem volt túl gyakori a kortársakat játszó színházakban. Múltjáról generációm nagyon keveset tudott, börtönéveiről rebesgetett valamit a Hungária kávéházba járó művészértelmiség, beszervezéséről azonban még pletykaszinten sem lehetett hallani - talán mert elméletileg sikerült, gyakorlatilag azonban meghiúsult. Csurka ugyanis, mint azt a rendszerváltás után meggyóna a társadalomnak, kényszer alatt aláírt - és nem jelentett. Használhatatlannak bizonyult a diktatúrának.

Pedig használták, amíg tudták. A hatvanas évek végétől a rendszernek már kellett legitimálnia magát, és ehhez kellett az írók, mégpedig a tehetséges írók. A tehetségtelenek 56 után megtették kötelességüket, de kinek kellett? A hatalomnak már nem, az olvasóknak még annyira sem. A pártnak, ha hihetetlen is, nemcsak pribékjei, hanem időnként izlése is volt. Nagyon jól tudták, hogy Csurkához beül a néző, és nem fognak a könyvhéten hegyekben állni eladatlan könyvei.

A nyolcvanas évek a magyar szellemi életben az egyik legforrongóbb, legizgalmasabb időszak volt. Csurkáról egyszerre kiderült, hogy mégsem simul a hatalomhoz. Ez volt az „ügyek” évtizede. Volt „Csurka-ügy” (szilenciummal végződött), volt „Csoóri-ügy”, „Tiszatáj-ügy”, „Nagy Gáspár-ügy”, „Mozgó Világ-ügy”, s ki tudja, mi minden még.

Csurka az írószövetségi választmányi ülések állandó hőse volt, vagy ő beszélt, vagy róla beszéltek. Az írók többsége rendszeresen kiállt mellette, a hatalom pártközpontból delegált képviselői pedig, Knopp Andrásal az élen, ostromozták a renitens írókat.

Csurkának alighanem ebből a „húzd-meg, ereszd meg” játékból lett nagyon elege, mert hangja egyre radikálisabbá vált. Követelése a rendszerrel szemben a nyolcvanas években nem különböztek lényegesen Csoóri Sándorétól, Karinthy Ferencétől, Mészöly Miklósétól, Páskándi Gézáétól. Lapot akartak, nagyobb szabadságot, nyitabb, vitaközöbbs légkört, kevesebb Knopp Andrást és Lendvai Ildikót, akik árgus szemekkel követték az írók megnyilvánulásait.

*

Bárhogyan értékeljük is Csurkának az MDF-ben történt tevékenységét, a pártszakadást, amelyben része volt, később pedig a MIÉP létrejöttét, látnunk kell, hogy ami ebbe az emberbe belefojtódott a Kádár-rendszerben, ami tehát őbenne élet volt és tehetség, az szükségképpen keresett magának az irodalomtól elvezető, azon túlvezető utakat. Csurka hatni akart, politikai szerepre tört, nem érezte, hogy radikáliszmusa végzetes is lehet. Hogy mennyire subjektív volt, arra utal, hogy a Jobbikban sem látott mást, csak rüt ellenfelet, pedig egy jobboldali radikális pártnak Csurka és politikustársai ágyaztak meg, bár tudom, ez egyiküknek sem tetszene.

Csurka a január 21-i budapesti békemenet közepette

Csurka István elsősorban író volt, még hozzá profi. Politikusnak azonban nem volt kifejezetten az, hiszen látnia kellett volna, hogy egy párt ereje nem a kimondott igazságok halmazán, még csak nem is téveszmék százalékán, hanem a párt egyben tartásán múlik. Majd egy higgadtabb kor higgadtan fogja őt értékelni, mint amire mi most képesek vagyunk. Jelentőségét, hatását, személyisége erejét, különleges intuícióját becsüljük meg nagyon.

<http://mno.hu/belfold/in-memoriam-csurka-istvan-1048762> (kivonatolva. Köszönet Tóth G.)

Csurka István a Hungaria Egyesület

Emlékkönyvébe írt sorai 1989-es látogatásának búcsúvacsoráján:

Méltó szavakat találni egy a világ „alsó” felén élő magyar közösség emlékkönyvébe nehéz és kockázatos. Ha dicsérem vállveregetésnek érezheti, ha bírálom megsértődik. Mert érzékeny és törékeny, mint minden létküzdővel folytatott közösség.

Most veszem észre, ez utóbbi három szóval mindent kimondtam. Csak a magyart kell hozzátennem. Magyarként létezéséért hősies küzdelmet folytató közösséget ismertem meg itt a „Hung”-ban. Ámulatba ejtett és meghatott.

Segített felismerni elfeledett és elföldelt, meggyalázott nemzeti értékeinket. Hitet adott magunkban.

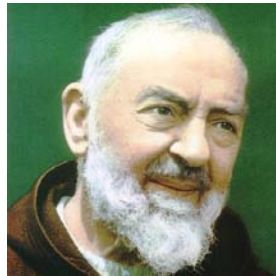
Ezt köszönöm elsősorban, no meg persze a szeretetét is!
1989. május 10 Csurka István

Az eredeti faksimilét l. átellenes oldalon.

Hiba

Figyelmes Olvasó jelenti: A kettősszámban megjelent Mi Történt szövegben a LA-MOSZSZ tagok felsorolásából kimaradt Venezuela - épenséggel az elnök asszony országa! Megkérjük Ildikót, ne haragudjék az AMH-ra... de talán észre se vette!

„Magyarország olyan kalitka, amelyből egyszer gyönyörű madár fog kiszállni!”

Pio atya (1887-1968)

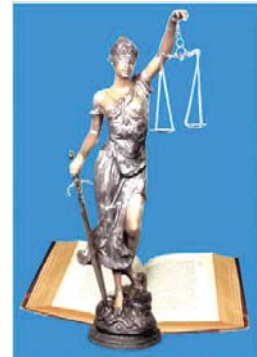
„Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”

A kettős mérce diadalt aratott az európai sajtóban

Az, hogy a külföldi média nem hajlandó tudósítani a több százezres kormánypárti tüntetésről, „több, mint felelőtlenség: az újságírói hivatás és a demokratikus alapelvek megcsúfolása” - olvasható a Daily Mail című brit konzervatív lapban.

A kettős mérce abszolút diadalt aratott az európai sajtóban: azok a lapok, amelyek aggasztó hangvételű cikkek sorozatában féltették a demokráciát, és írárok, képek, kommentárok garmadáját hozták a január 2-i ellenzéki tüntetésről, csupán néhány sorban számoltak be az ennél jóval nagyobb, ám kormánypárti megmozdulásról. És ez még a jobbik eset volt: a lehangosabb kritikusok most feltűnően csendben maradtak, éppúgy, mint amikor 2006-ban a szabadság jelenlegi bajnokai „békés tüntetőket verettek meg”, az utcákon pedig „véres fejű, kilótt szemű” tüntetőket lehetett látni.

A nyugati médiát ellepik a demokráciát féltő ellenzéki hangok. De már a levelek megjelenítése is önellentmondásba hozza szerzőiket - állapítja meg a szerző. „Hogy lehet kételkedni a véleményszabadságban, mikor bárki 'szemét ország szemét kormányának szemét miniszterelnökéről' beszél?” - utal a lap Konrád György a The New York Timesban megjelent cikkére. „Mit szólna hozzá az angol vagy francia közvélemény, ha valaki így beszélne hazájukról? És mit szólnának az országok vezetői, akik csak álmaskban remélhetnek Orbán Viktoréhoz hasonló felhatalmazást?” - kérdezi a cikk.

Justitia

Éppen itt van a kutya elásva - állapítja meg a szerző. Az ellenzék ui. nem a demokráciát félti, hanem saját, monumentális veresége rémisztette meg, és persze az ezzel járó hatalomvesztés. Ez az ellenzék „már nem a demokrácia szabályai szerint játszik. Nyilvánvaló verbális háborút indított az ország és annak szabadon választott kormánya ellen, amiben segítségére van politikailag motivált külföldi támogatók serege is. Ez az ellenzék elvesztette legitimitását” - írja a Daily Mail.

A masszív, „több százezres” budapesti békemenet megmutatta, az ország még mindig a kormány mögött áll. A külföldi média szándékosan hallgatott erről, ez pedig „több, mint felelőtlenség”. Ezek a lapok nem törődnek az objektív tájékoztatás kötelezettségével, és ezzel a „demokrácia egyik alapkövét sértik meg”, hiszen közönségüknek így esélye sincs tiszta tények alapján véleményt formálni. „Ennél a kettős mércénél mind a nyugati olvasók, mind Magyarország többet érdeemel” - zárja sorait a szerző.

Kovács N. László

<http://mno.hu/kulfold/a-kettos-merce-diadalt-aratott-az-europai-sajtoban-1046915>

(Köszönet Tóth G.)

Kik állnak a hitelminősítők mögött?

A pénzügyi világ legbefolyásosabb személyei állnak a három nagy hitelminősítő háttérben

Közvetett, sőt közvetlen kapcsolat létezik a közismert üzletemberek és pénzügyi guruk - például David Rockefeller, Bill Gates, Warren Buffett és F. Marc Ladreit -, illetve a három nagy hitelminősítő részvényesei között - erről írt január végén a spanyol konzervatív ABC nevű lap. A Moody's és a Standard and Poor's mögött amerikai mogulok és érdekcsoportok állnak, míg a piac 15%-át birtokló Fitchben 60%-ot birtokolnak franciák, a fennmaradó részesedések szintén amerikaiak kezében összpontosul.

Arról, hogy a három nagy hitelminősítő ügynökség áll a globális, de főleg az uniós

pénzügyi és az államadósság-válság tartóssága mögött, több nemzetközi lap is írt már. Az ellenük hangoztatott egyik és visszatérő vád szerint 2008-ban „nem látták előre” például a Lehman Brothers csődjét, ahogy 2001 végén az Enronét sem: mindkét óriáscég minősítése a legjobb volt

a csőd napján is.

Épp a fentiek miatt indult el német felvetésre egy új európai hitelminősítő felállítása, amely már idétől megkezdhetné működését.

LM <http://mno.hu/kulfold/ok-allnak-a-valsag-mogott-1045934>

• AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

- **Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)**
 • **Alapító Védnökök (2005):**
 • Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móríc Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi Sebest Jenőné
 • Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
- **2005-től 2011-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):**
- (1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztonyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Kurhelec János - Meleg Piroska - N.N. - Sisa István (USA) - Szekeres Zsolt - Zombory István
- (2x) Dr. Andrés Faragó - Grosschmid Mária (Mo) - Magyar Református Egyház
- (3x) Álvarez Zöldi Viktória - Dr. Besenyi Károly - Gorondi István és Edith - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné Angéla - N.N.
- (4x) Dobosi Szabó Anikó - Pejacevich Alexis
- (5x) Dóry Ilcsi - Erdődy József - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)
- (6x) Móríc Istvánné
- (7x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebestné Bonczos Zsuzsa

2012:

- Dobosi Szabó Anikó
- Magyar Református Egyház
- Luraschiné Földényi Judith (Ausztria)
- Tanyi József és Ildikó (Kanada)
- Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)

Hálás szívvel köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!

60 éves a Zrínyi Ifjúsági Kör

Isten éltesse még sok évig, lelkes, szorgalmas diákokkal, szerető és kitartó tanárokkal. A tanulás mellett legyen vidámság, barátság, összetartás.

Dra. Dancs Zsuzsanna ügyvéd

A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dr. Farkas Ferenc ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi Abogada

Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo Dr. Martín Puricelli

Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: A hó 2. és 4. pénteken 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írók nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írók a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

Az ÁPRILISI számra a lapzártá: március 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com

Azokhoz szólunk, akik olvassák és szeretik Dél-Amerika egyetlen magyar nyelvű újságját, a kolóniánkat összetartó **Argentínai Magyar Hírlapot**.
Legyünk büszkéek erre a termékre, fizesünk elő, terjesszük! Szerezzünk hirdetéseket! Ellenkező esetben lassan de biztosan megszűnik.

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

- EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE**, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
- 39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithaynal@hotmail.com
- 18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiecito87@yahoo.com.ar
- KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
- REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGÖS** - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com
- ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386 susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

- ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA**, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar
- HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA** - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar
- MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában.** zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

- HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA**, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com
- VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA**. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

- ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD**. Calle 43 N° 5548, (1861) Platanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
- SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN**. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar
- SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

- HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - andresgrabner@yahoo.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

- "KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO"** - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar
- MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - ideiglenes cím - Aráoz 1857, (1414) Bs. Aires. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar**
- "MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HUNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA** - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

- ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA)** - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@arnet.com.ar
- ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA**. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar
- MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN"** - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs. As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com
- MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar
- MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA** - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - verlolo@fibertel.com.ar
- SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar
- VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ**. Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

- BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE** - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com
- CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HUNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE SOCORROS MUTUOS** - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939
- CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA**. Recta Martinelli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsllili@gmail.com
- SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL)** - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS

El Instituto Latinoamericano de Artes Culinarias más premiado en el mundo

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Nuestras tortas son una fiesta !!!

Gral. Alvear 451 | Martínez | Tel: (011) 52 18 40 72 | (011) 45 12 23 01
Web: www.mausiscakes.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebestné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com
<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com